

hindre, at han andet Steds skaffer sig Ørenlyd. Og fra den Dag, han har talt, vil Tusinder flokkes om hans Forkyndelse. Derom er jeg overbevist!“

Ragnhild forholdt sig atter tavs. Og Skyggen af hendes gamle spodske Smil spillede et Øjeblik om hendes Læber.

Imidlertid var Tjenestepigen kommen frem inde fra Huset. Hun saa' sig søgende omkring, spejdede ud over Vejen og Markerne og nærmede sig tilsidst med urolig Mine.

„Undskyld, Frue! Fruen skulde vel ikke have set Noget til Børnene?“

„Nej ... forstyr os nu ikke! Du ser jo, her er Fremmede.“

Pigen trak sig atter tilbage.

I det samme hørtes Nogen at rømme sig ude paa Landevejen, og Pastor Petersens blussende Ansigt viste sig over Havelaagen.

IV.

„Goddag, mine Damer! Goddag, Frue! ... Jeg bør vel næsten gøre en Undskyldning, fordi jeg saaledes for anden Gang i denne Sommer saa